

Sygn. akt V KK 276/16

POSTANOWIENIE

Dnia 23 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

po rozpoznaniu na posiedzeniu, bez udziału stron (art. 535§ 3 k.p.k.)

sprawy **R. S.**

skazanego z art. 280§1 k.k. z w zw. z art. 64§2 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego z urzędu
od wyroku Sądu Okręgowego w G.

z dnia 13 maja 2016 r., sygn. akt: IV Ka (...),

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w G.

z dnia 2 marca 2016 r., sygn. akt: II K (...)

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,**
- 2. zwolnić skazanego od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego,**
- 3. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adwokata J.Ł. (Kancelaria Adwokacka w G.) obrońcy z urzędu skazanego R. S. kwotę 442,80 zł (czterysta czterdzieści dwa złote, osiemdziesiąt groszy) w tym 23% podatku VAT za sporządzenie i wniesienia kasacji.**

UZASADNIENIE

W kasacji wniesionej na korzyść skazanego R. S. podniesiono zarzuty: 1) rażącego naruszenia prawa procesowego art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. przez nienależyte rozważenie przez Sąd odwoławczy zarzutu apelacji kwestionującego spójność zeznań świadka M. J. w zakresie zastosowanej wobec niego przez skazanego przemocy i doprowadzenia świadka do stanu bezbronności

oraz ich wiarygodność z uwagi na istniejącą u świadka obawę przed odpowiedzialnością materialną za utracony bilon z maszyn do gier, 2) rażącego naruszenia prawa materialnego art. 280 § 1 k.k. przez niesłuszne przyjęcie, że skazany dokonał przestępstwa rozboju, w sytuacji gdy nie użył przemocy, ani nie doprowadził świadka M. J. do stanu bezbronności, co powinno skutkować ustaleniem dokonania jedynie kradzieży, 3) rażącego naruszenia prawa materialnego art. 283 k.k. przez jego niezastosowanie i przyjęcie, że zachowanie skazanego nie było wypadkiem mniejszej wagi, w sytuacji gdy jego zachowanie nie nosiło cech brutalności, ani agresywności, skazany nie używał przemocy, zaś powstała szkoda była niewielka.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej tego skazanego i przekazanie sprawy Sądowi odwoławczemu do ponownego rozpoznania. Wniósł o zwrot kosztów związanych ze sporządzeniem i wniesieniem kasacji.

Prokurator Prokuratury Okręgowej w G. w odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest bezzasadna w stopniu oczywistym i jako taka zasługuje na oddalenie. Kontrola kasacyjna nie potwierdziła zasadności podniesionych zarzutów. Sąd Okręgowy w G. w sposób zgodny z wymaganiami prawa procesowego odniósł się do zarzutów apelacji. Rozważył należycie podniesiony w apelacji zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, wyjaśniając prawidłowo czym kierował się wydając wyrok i dlaczego nie podzielił argumentacji zawartej w apelacji, a uwzględnił ocenę dowodów dokonaną przez Sąd Rejonowy w G., prowadzącą do ustalenie podstawy faktycznej wyroku na podstawie logicznych i konsekwentnych zeznań świadka M.J., a więc w zgodzie z treścią art. 7 k.p.k. W konsekwencji Sąd pierwszej instancji, w odniesieniu do skazanego R. S. prawidłowo ustalił podstawę prawną skazania, zgodną z postawionym mu zarzutem, co trafnie zaakceptował Sąd odwoławczy, wykazując również zasadnie istnienie w tej sprawie okoliczności sprzeciwiających się możliwości potraktowania zdarzenia z udziałem tego skazanego za wypadek mniejszej wagi. To zaś, że sposób rozpoznania tych zarzutów nie jest zgodny z oczekiwaniami ich autora, nie może samo przez się prowadzić do uznania, iż

kasacja jest zasadna. Analiza treści przynajmniej dwóch pierwszych zarzutów kasacji prowadzi w istocie do uznania, że skarżący pod pozorem naruszenia prawa procesowego i materialnego dążył do zakwestionowania po raz kolejny ustaleń faktycznych, zmierzając do ominięcia reguły wskazanej w treści art. 523§1 k.p.k. W końcu należało wskazać, że kasacja jako nadzwyczajny środek zaskarżenia przeznaczona jest do eliminowania z obrotu prawnego orzeczeń dotkniętych rażącymi naruszeniami prawa. Tych, orzekając w granicach zarzutów kasacji, Sąd Najwyższy nie stwierdził.

Z uwagi na sytuację materialną i osobistą skazanego zwolniono go od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego i zasadzono od Skarbu Państwa na rzecz jego obrońcy z urzędu koszty sporządzenia i wniesienia kasacji według stosownych stawek urzędowych.

Z tych względów postanowiono jak na wstępie.